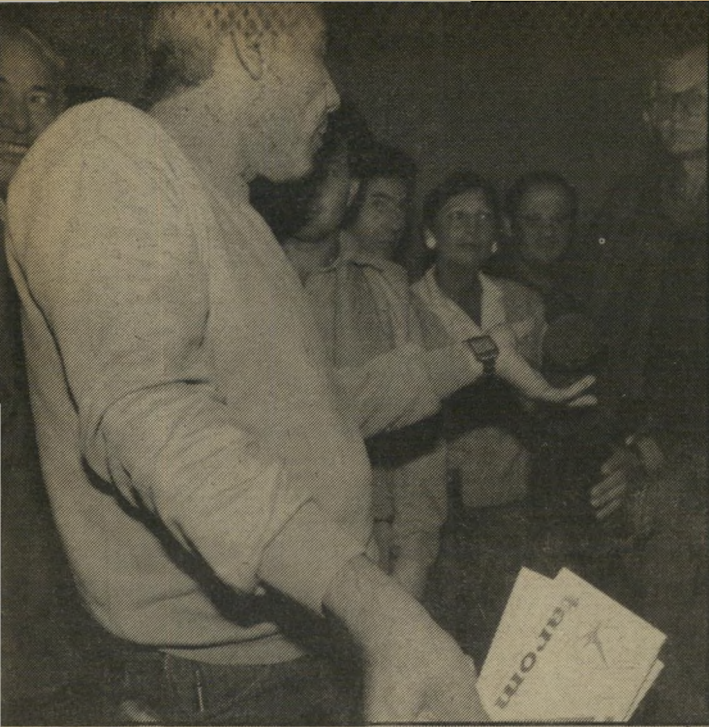

מה אידע באמת בחוף הים השחור? מה גרם להתכוצצות המישלחת לפני כן? מי אידגן את התכנים ומה היתה מטרתם?

בוסים, שהחלו נוסעים דרומה לעבר הגבול הבולגרי. לא היה להם מושג מה מתרחש. סנדה גרטלר, יוצאת רומניה, שפתחה אל הנהג השרירי בשפתו, לא נענתה. האיש אף לא סובב את ראשו אליה.

הנסיעה נמשכה יותר מחצי שעה. הכביש היה ריק — השוטרים מנעו כל גישה אליו. שרשרת של תילים, במרחק של מאה מטר בין איש לרעהו, איבטחה את הדרך לכל אורכה. כשעצרו האוטובוסים, התגלה היעד.

המישלחת הגיעה לעיריית קטנה בשם קוסטינסטי, ולמלון הנושא את אותו השם. בעונה זו של השנה סגורים כל אתריהקיש שלחוף הים השחור. היה ברור כי המלון הזה נפתח במיוחד לרגל המאורע.

סידורי הביטחון היו קפדניים. גם המלון היה מוקף בחיילים ובשריוניות. הביטחון שלט בכל ברגע שהגיעה המישלחת לאדמת רומניה. בנמל־התעופה הקטן של קונסטנצה עברו כל הבאים בדיקה חמורה ביותר, במכשירים ובירייה. במכס עברו בדיקה שניה, חמורה עוד יותר. כל החפצים

הסודיים הגנה על מרכזי ועננו. עשרות כרטיסים נותרו מיותרים. בעליהם המיועדים לא הגיעו כלל לנמל־התעופה, אחרים הגיעו וחזרו כלעומת שבאו, אחרי שהסתבר להם ההרכב הסופי של המישלחת היוצאת. חסרו בה מי שצריכים היו לצאת, וההרכב הסופי נראה בלתי מאוזן.

ערפל סמין

עיד לרגע המראת המטוס ניוונו רוב הנוסעים משמועות בלבד. לא היתה התכנסות מוקדמת של חברי המישלחת, ולא נמסר להם כל מידע על מהות המיפגש ועל הסידורים. גם באויר נמשך הערפל. רק לקראת סיום הטיסה נמסר כי המטוס אינו נוחת כלל בבוקרשט, אלא במקום אחר. הסיבה הרישמית: בבוקרשט שורר ערפל. הנוסעים הסתכלו מבעד לחלון המטוס, וראו כי השמש זורחת ואין עננים. גם לראש המישלחת לא היה מושג מה קורה.

כאשר נחת המטוס, הסתבר שהגיע

הראשון שעלה למטוס היה הררי בר הממושקף של רק"ח, עוזי בורר שטיין, עסקן נמור־קומה שידיו ככל ענייני רק"ח ברחוב היהודי. שעתיים וחצי לפני המועד שנבקע לטיסת המיפגש של חברת טרום הרומנית, הופיע בנמל־התעופה, הציג כרטיס קנוי ועלה למטוס.

הראשונים מחברי המישלחת שהגיעו עו למלון עוד הספיקו לראות אותו. המראה הרתיע אותם. וגרם לאחרים מהם לוותר על הנסיעה.

אחר־כך הגיעו שאר חברי המישלחת, וביניהם היו"ר המיועד, לטיף דורי. בידי היו — לדבריו — 98 כרטיסים, כולם בכיוון אחד: תל־אביב־בוקרשט.

שני כרטיסים חסרו באופן מיסותר. האחד של החבר היחידי של הרשימה המתקדמת לשלום במישלחת, אדם קלר. השני של רחל אבנרי, שהיתה אמורה לסקור את המיפגש מטעם העור לם הזה. קלר הודר, לווה מידירים, וקנה כרטיס בו במקום, במחיר 400 דולר.

במקום התפתחה המהומה הצפויה.

האיש והכרטיסים שעה קלה לפני יציאת המישלחת. דורי כשבידו חבילה של כרטיסי חברת־התעופה הרומנית, טרום. שלא נוצלו. לדברי דורי היו לו 98 כרטיסים. לדברי אנשים אחרים: רק 50.

טינים. התברר שהיו אלה פלסטינים המתגוררים ברומניה, שגם להם לא היה מושג מה קורה. כך עברו שעות היום הרביעי. האי רוחות היו בשפע, ולא הוכירו את הצנע

היה טלפון. במלון כולו היה רק טלפון אחד, ועליו נעדר המאבק בשעות הבאות. אם קיווה משהו מבאי המישלחת כי עתה יתבררו פרטי המיפגש, טעה.

לרומניה ובחזרה

החמור השורר־ברומניה. אך מידע על המתרחש לא היה. גם למחרת בבוקר נמשך הערפל. תחילה הגיעו העיתונאים שהוטסו לבוקרשט. הם התמרדו והועברו למלון כמרחק של כ־25 קילומטרים ממלון המישלחת. שם הוכן עבורם מרכז תיקשורת. אולם הם דרשו להגיע למישלחת, והובאו אליה. כשעברו השעות גברה אי־הסבלנות. ראש המישלחת, לטיף דורי, הוזמן למי

הרומנים רק חייכו והבטיחו מידע כבוא העת. המישלחת הסתודרה במלון הריק, שכל מתקניו נפתחו לפניה. לא היה טעם לטייל בחוף — אתריהקיש היו סגורים. בחוף שרר קור, ואחרי הליכה של כמה דקות נתקלו המייליים באנשי ביטחון רומניים, שרמזו להם באדיבות כי מוטב להם לחזור למלון. "זה היה כמו כלא פתוח", אמר אחד מחברי המישלחת. לקראת הערב הופיעו כמה פלס

הוצאו מהתיקים ובגדיו. שפופרות של מישחת־שיניים נפתחו כדי לוודא שאכן יש בהן מישחה.

"נא לא לגשת אליי!"

במלון נמסרה כל הקומה השניה לחברי המישלחת. לכל חבר ניתנ חדר ובו שתי מיטות, וראש המישלחת שוכן במערכת־חדרים. אך בחורים לא

לעיר הנמל קונסטנצה שלחוף הים השחור. חברי המישלחת התבקשו לדרת. כל מי שלא היה חבר הו"ג ציה" נחסם עליידי אנשי־הביטחון הרומניים והחזרו למטוס. ביניהם: העיתונאים הזרים שבאו מישראל, ודובר רק"ח, עוזי בורשטיין. זה האחרון הגיע עד לאוטובוס, אך התבקש לחזור למטוס שהמשיך בטיסה לבוקרשט, שם נעלם הערפל כבדרך פלא. חברי המישלחת הוכנסו לשני אוטו

אנשי כך פתחו בצרחות, כשבאשם, כרגיל, גליה תמם, האם השכולה הקבועה של מאיר כהנא. השוטרים נטפלו, משום־מה, דווקא לאדם קלר, אך לא הפריעו לאנשי כך לעזור מהומה. כאנדרלמוסיה הכללית עלו למטוס 21 חברי־מישלחת, ושיבוע אנשי תיקשורת נלווים. נספח אליהם עור־הדין אמנון זיכרונ, כיועץ מישפטי צמוד. חברי המישלחת לא ידעו עדיין כי ויכרונ התפנה מעיסוקו

מימין יושבים לטיף דורי ושימחה פלמן. משמאל: עימאד שקור. לידו: רמזדה טוויל. במרכז השולחן הפלסטיני ראש המישלחת, עבד־אל־זאק אל־יחיא, ולידו מואד ביטאר, שגריר אש"ף באתונה. המישלחת הישראלית מנתה 21 חברים, המישלחת הפלסטינית קצת יותר.

והכרחים באמצע כך נראה המיפגש. מימין: שולחנות המישלחת הישראליים. משמאל: שולחנות המישלחת הפלסטינית. באמצע: פרנוד בצורת עציצים. העיתונאים מסתירים את שולחן־ההנשאות. שנשאר מיותר.